

Biblická hodina – 19.01.2023

Suspírium: „Veď on až do končín zeme dovidí, pozoruje všetko pod nebom. Takisto nie je vôľa vášho Otca v nebesiach, aby zahynul čo len jeden z týchto maličkých.“ (Jób 28,24; Mt 18,14) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 111: „Sláviť budem Najvyššieho,...“

Modlitba

Sme Ti vďační Spasiteľ náš, že Tvoje kráľovstvo je nemenné a večné. Ty si svojou krvou učinil zadosť za všetko, čo sme získali jedine pre Tvoje zásluhy. Tvoja služba, drahý Kriste, nás oživila. Otriasla mocnosťami a kniežatstvami. Daj, aby sme dnes pozorne načúvali, aby sme neboli unáhlení vo viere a zajakaví vo svedectvách, ale nechali sa viesť Tvojou pravou cestou. Odpusť nám, prosíme, že naše neprávosti sú zjavné v našich životoch. Všetko, čo hovoríme a všetko, čo konáme, vyznieva proti Tebe, Hospodine náš nebeský. Prosíme, rozvráť naše vnútro, aby sme činili pokánie, volali po Tebe, hľadali Tvoju útechu a napájali sa v Tvojej bezprostrednej blízkosti, veď u Teba je prameň života, dobrý Pastier, láskavý milujúci Otče náš v Ježišovi Kristovi. Utiekame sa do tône Tvojich krídel a prosíme, oslov nás, omilosti nás, aby sme vedeli, kto si a kde si, keď Ťa voláme do nášho spoločenstva, aby si nás vyučoval skrze Svojho Slova a posvätil Duchom Svätým. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Izaiáša 32. kapitola

„Kráľ bude spravodlivo panovať, kniežatá budú vládnuť podľa práva. Každý z nich bude ako skrýša pred vetrom a úkryt pred lejakom, budú ako vodné prúdy na suchom mieste, ako tieň mohutnej skaly vo vyprahnutej krajine. Oči tých, čo vidia, nebudú zastreté a uši tých, čo počujú, budú načúvať. Srdce unáhlených nadobudne rozvahu a jazyk zajakavých odrazu prehovorí správne. Blázna už nebudú volať šľachetným ani podliaka nenazvú statočným. Veď blázon hovorí bláznovstvo a jeho srdce snuje nepravosť, koná bezbožne a rúhavo hovorí proti Hospodinovi, hladného necháva lačniť a smädnému nedopraje nápoj. Prostriedky podliaka sú zlé, strojí úklady, ako by zničil biedneho falošnými rečami, hoci chudobný sa dovoľáva práva. Šľachetný zmýšľa šľachetne a v šľachetnosti vytrvá. Sebavedomé ženy, vstaňte a počúvajte môj hlas! Lahkoverné dcéry, čujte moju reč! Do roka a do dňa sa budete triasť, vy lahkoverné, vinobranie sa už skončilo, obaračka viac nebude. Chvejte sa, vy sebavedomé, traste sa, lahkoverné! Vyzlečte sa a obnažte, opášte si bedrá. Bite sa do prs, pretože nádherné polia, úrodný vinič, pôda môjho ľudu zarastie trnám a bodlačím, áno, aj všetky jasajúce domy i plesajúce mesto. Palác bude opustený, hluk mesta umlknú, návršie so strážnou vežou sa navždy stane vyprahnutým

miestom, pasienkom stád na radosť divých oslov. Až bude na nás vyliaty Duch z výsosti, z púšte sa stane ovocný sad a ten sad budú pokladať za les. Na púšti bude prebývať právo, v sade sa usídlí spravodlivosť. Pokoj bude dielom spravodlivosti a jej výsledkom bude pohoda i bezpečnosť naveky. Môj ľud bude bývať v pokojných príbytkoch, v bezpečných obydlíach, na miestach bezstarostného odpočinku, aj keby les zničilo krupobitie a mesto bolo úplne zničené. Blahoslavení ste, keď sejete všade tam, kde je vlaha, a voly a osly nechávajú voľne pobeťovať."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-8.verš:

Božie kráľovstvo je kráľovstvom postavené hore nohami, ktoré je v priamom protiklade s kráľovstvom sveta, do ktorého sme sa všetci narodili. Preto, keď vstúpime do Božieho kráľovstva, môže to mať efekt podobný bičovaniu: musíme zabudnúť na to, čo sme sa doteraz naučili, a znovu sa naučiť to, čo je v Božích očiach skutočne dobré, pravdivé a hodnotné. Ježiš nám o tomto dramatickom obrate povedal v Kázni na hore (Mt 5-7). V Božom kráľovstve sú hladní nasýtení. Plačúci sa radujú. Chudobní sú bohatí. Keď vstúpime do jeho spravodlivého kráľovstva, Boh obracia princípy, podľa ktorých sme dovtedy videli svet. Božie proroctvo tu predpovedá tento obrat charakteristický pre prichádzajúce kráľovstvo, pretože vysokopostavení budú ponížení a ponížení budú povýšení. V tomto pravom kráľovstve sa Boží ľud už nebude snažiť získať ospravedlnenie pre svoje zásluhy, ale bude poznať ticho, istotu a pokoj, ktoré pochádza len zo spravodlivosti získanej pre cenu Ježišovej obete.

Veď nevieme presne o ktorého izraelského kráľa ide v prvom verši. Nikto nás neinformuje o tom, že ktoré kniežatstvá spadajú pod proroctvo. Izaiáš však pozerá, a chce, aby aj jeho ľud dozeral na nové perspektívy kráľovstva, v ktorom niet lakomstva, bezprávia, len zákona podľa ktorého fungujú a nasmerujú celé kráľovstvo. Ich moc bude symbolom ich Hospodina, a všetko čo hovoria, konajú, dožičia ľudu bude na základe princíпов nebeských, mesiášskych, Kristových.

Izaiáš ako prorok zvestuje pravý opak toho, čo prežíva Boží ľud. V krajine niet bezpečia, v krajine niet pokoja, v krajine niet pravého videnia a načúvania. Všetko je hmlisté, zaslepené. Je to bez povšimnutia zanechané a bez vypočutia nasmerované kráľovstvo. Teda, bez Boha, bez Hospodina zariadené panovanie. Avšak pravda o každom vyjde najavo, a všetko ľudské prostriedky slávy a moci sú stanovené do protikladu práve s človekom, ktorý Duchom Božím vedený koná a lieči pozmenené, deformované stavy. Izaiáš vie, že všetko, čo prežívajú, bude celkom rozvrátené Hospodinom zástupov. Bude – teda nádej zomiera posledná. Ako sa to všetko uskutoční? Ako bude zmena prebiehať? V nasledujúcich veršoch na to, veľmi pekne a postupne odpovedá Bohom poslaný prorok.

9-20.verš:

Po kráľoch, a po kniežatách sú oslovené dvorné dámy. Síce prorocstvo je zamerané na chlapov vedúceho postavenia, ale aj ženy stojace po boku manželov majú svoj podiel na tom, ako vyzerá Sion, ako sa treba zachovať v časov a v nečasoch Izraelského kráľovstva. Žena a jej jemné prístroje veľmi pekne naznačujú, kde nastala chyba v celom systéme. Všetky nepravosti práve ženy badali skôr ako zodpovední a kompetentní. Izaiáš vyzýva ženy, aby plakali a nariekali, lebo nepravé zmýšľanie o bezpečí krajiny je najväčším trestom v tom čase. Treba, aby si všimli všetky náznaky bezprávia, a volali proti ním. Ježiš sám hovorí, že tak ako bolo v čase Noacha, tak bude aj v období Syna človeka. Nikto si nevšimne, že koľko toho sa zmenilo. Všetkému sme sa podriadili, prijali hoci aj s nevôľou, prispôbili sme sa tomu, čo je. Treba to prijať. Nič iné nám nezostáva. Na zmeny povahy, na zmeny v spoločnosti, na zmeny citlivejšie reagujú ženy. To vie aj Izaiáš, a práve jeho prorocstvo je signálom toho, že tie ženy, ktoré doteraz všetko videli a mali jasný cieľ nebudú vidieť zo zmien nič. Neovplyvní ich doba, a ani ony nebudú mať vplyv na to, čo sa deje.

Mocní sa bijú ďalej o moc, hľadajú spojencov, vedia, ktorí smer je správny, ale všetko je len oči zaslepujúce bezpečie, klam a rozvrat. Izaiáš jasne hovorí: V čom žijeme, to nemá nič spoločné s realitou, veď o rok nebude žatva, všetko čo sa urodilo, bude celkom spustošené, všetko bude vyplienené, všetko bude pod nadvládou iných mocností. Tí, ktorí dnes uzatvárajú zmluvy o tom, ako dobre sa nám bude, nevedia, čoho sa dopúšťajú. Práve preto ženy verné vlastným manželom, majú a budú mať jediný údel: plakať a nariekať nad stavom krajiny. Všetko sa rozvráti, a Boží ľud potrebuje ženy, ktoré nad touto krajinou plačú. Boh totiž nové začína stavať a budovať tak, že zničí to zlé, ktoré stroskotalo pláňmi ľudského myslenia. Hospodin jednoznačne o svojom zámere informoval kráľa izraelského, ako sa to všetko skončí: *„Nato Izaiáš povedal Chizkijovi: „Počúvaj slovo Hospodina zástupov! Príde čas a všetko, čo je v tvojom dome a čo nazhromaždili tvoji otcovia až do tohto dňa, odnesú do Babylonu. Nič nezostane, hovorí Hospodin. Aj z tvojich synov, ktorí budú pochádzať z teba, ktorých splodíš, vezmú a budú komorníkmi v paláci babylonského kráľa.“ (Ez 39,5-7)* Slovo „navěky“ v 14. verši, ktoré poukazuje na zdemolovaný stav krajiny, hovorí akoby o nemennosti, o stálosti a o nezvratnom dokaličení tohto kráľovstva. Nič sa nezmení, nič sa nedeje v prospech života najbiednejších, rastie moc, kriminalita, rastie bieda, rastie trnie a bodľacie (IMojž 3,18). Veľmi dlho sa nič nemení, ale to neznamená u Boha, že to bude navěky. On je Bohom období, On rozhoduje o stave našich životov, On je Pánom nad svetmi, On vie, kedy a ako účinne zasiahnuť. Čo je pre nás večnosť, to je pre Pána zlomok času. Práve preto, to, čo Boh učiní, to spustošenie, to rabovanie, ktoré dopustí sa nakoniec skončí a prichádza doba Ducha Svätého a z klamlivého obdobia bude obdobie vedenia, z neistej prítomnosti cez úplné ničenie istá budúcnosť po boku Hospodina.

Jeho kráľovstvo sa zakladá na celkom iných princípoch. U Neho spravodlivosť a pokoj, mier a jednoznačnosť vzťahov nie sú len slovami uspokojenia, ale merítkom spolunažívania. Duch Svätý bude vyliaty, to znamená Jeho kráľovstvo sa uskutoční. Boh bude vládnuť tam, kde je teraz bezvládne a bezprávie. Práve Duch Svätý učiní viditeľnú a citeľnú prítomnosť Hospodina. Teda aj Boží ľud zákona má svoje Turíce, a to všetko sa začne príchodom ohláseného Mesiáša. Boh sa takým spôsobom ujíma vlastnej vlády nad vlastným ľudom. „Môj ľud“ – takto vraví Hospodin a v tom je obrovská nádej, že Boh sa ujíma tých, ktorí ho opustili, zavrhlí a nedali si povedať skrze Jeho rady. Môj ľud – teda ktorý prichádza v mene Pánovom. Môj ľud, teda ktorý prichádza k Ježišovi, aby ich vyslobodil z moci zla. Oni – Jeho ľud – sa stanú nositeľmi tých požehnaní, ktoré prorok Izaiáš tak pekne načrtol. Vízia proroka, ktorá bude skutočnosťou, je aj pre nás uspokojivým tónom, nebies: „NEBOJ SA!“, veď v našom srdci musí panovať ten pokoj, ktorý pochádza od Hospodina, aby Jeho kráľovstvo prebývalo medzi nami a v nás. Jedine Jeho kráľovstvo je dobré a dokonalé. On bude vládnuť len vtedy v našom živote, ak všetko „moje ja“ zdemoluje On, ako pred stáročiami múry a opevnené hradby Jeruzalema.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 12. kapitola 33-34.veršov

„Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu! Urobte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpatelný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde moľ neničí. Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Nakoniec Ježiš opäť vyzýva k ofere: „*Ale čo je vnútri, rozdajte ako almužnu a všetko vám bude čisté.*“ (Lk 11,41) Keď sa zbavíme toho, na čom sme závislí, dozvieme sa, čo znamená sloboda Božieho kráľovstva. Otázka správania sa k pozemským statkom nie je bezvýznamná a nevinná; hovorí nám, čo je v živote človeka skutočne dôležité.

Avšak Ježišova požiadavka je istá: zhromažďovanie pokladov v nebi. Nevyčerpatelný poklad – z toho sa dá skutočne čerpať do života. Z Božieho, a nie z vlastných. Moje prostriedky sú len almužnou pre svet a jeho jednotlivcov tu na zemi. Božie prostriedky sú nevyčerpatelným pokladom v nebi. Je potrebné účelové použitie vecí, lebo prostriedky využívané na obohatenie našich bratov a sestier, sú užitočné. Služba k blížnym, ktorí trpia. Služba k núdzným, ktorí nemajú. Služba k chorým, ktorí potrebujú. Veľkorysé zaobchádzanie s prostriedkami, ktoré máme, sú zodpovednosťou náš všetkých. Štedré zachovanie sa pred ľuďmi a pred Bohom, sú zodpovednosťou nás všetkých.

Mešec u Ježiša je symbolom zodpovedného zaobchádzania s peniazmi. Nevyčerpatelný poklad v nebi je však odmena pre zásluhy Kristove. Kristus

vyplatiť ten šek, ktorý som ako dlh vlastných hriechov nahromadil. Ja som to nevedel splácať ani po splátkach. Nikdy som nemal na to. On zaplatil všetko namiesto mňa. On bohatý, ktorý sa stal pre mňa chudobným. On je jediný prostriedok, že ja mám nevyčerpatel'ný poklad v nebi. On je môj bezpečnostný kód. Ježiš, môj Spasiteľ a Vykupiteľ. Ja nemám len štvorciferný kód do bankomatu ako prístupové heslo k vlastným úsporám pozemským, ale aj päťmiestny kód k nevyčerpatel'nému pokladu v nebi. On kraluje a panuje v mojom srdci. Jeho službu odo mňa nikto neodníme. Jeho prostriedky ani zlodej mi neukradne, ani mol' nepoškodí. Bezpečné uloženie v nebi, je to, čo potrebujeme všetci. Kristus sa o nás postaral. Bankomat sa dá zdemolovať a všetky prostriedky v ňom sa dajú odcudziť. Banku vedia vykradnúť a naše úspory sú minulosťou.

V strede učenia evanjelia stojí aj dnes Kristus. Ak zabudneme na Jeho prítomnosť, sme cudzí pre Neho a to nesie so sebou nebezpečenstvo odcudzenia. Almužna nie je najideálnejšie riešenie sociálnych nerovností. Človek sa musí zaviazať aj konkrétnym spôsobom, aby odstránil týranie jednotlivcov alebo más. Môže sa tiež stať, že namiesto darovania by bolo dôležitejšie naučiť ich, ako daný darček získať pre seba, alebo ako s darom zaobchádzať. Martin Luther poukázal na to, že čistá mzda človeka je obohacujúcejšia ako samotná almužna. Almužna by bola unáhleným alebo pokojným riešením, ale nie je to najsprávnejšia evanjeliová odpoveď na problém pomoci chudobným.

Oba výroky sú teda spoločne pravdivé: Božie kráľovstvo je úlohou aj darom. Učeníci mohli spoznať tajomstvo Božieho kráľovstva v Ježišovi a mohli spoznať poriadok Božieho kráľovstva v prikázaní lásky. Môžu byť a žiť s Ježišom: ich je kráľovstvo Božie. Príchuf tohto výroku môžeme cítiť, keď si spomenieme na predošlú nádej, že Boh odovzdá svetovládu zbožným, ktorí tvoria maličké stádočko. Úlohou Ježišových nasledovníkov nie je uchmatnúť všetko bohatstvo a moc sveta, ale dávať a pomáhať. Oferou človek premieňa svoj dočasný majetok na večné poklady. A konečný záver Ježiš nám vyvodzuje príslovím: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ Ježiš nám týmito známymi myšlienkami a prísloviami pripomína našu zodpovednosť voči bližným. V súlade s podmienkami doby, hovorí o almužne. To však nevyklučuje ani to, že musíme brať do úvahy nové a väčšie perspektívy pomoci. Žobranie je zotročenie človeka. Ježiš uzdravil slepca, ktorý žobral. Zabezpečil mu tým nielen slušný, ale aj dôstojný život. Vrátil ho do živej, fungujúcej a pulzujúcej spoločnosti. Ľudská dôstojnosť rázneho a schopného človeka podľa Martina Luthera je porušované žobraním. Preto sa Ježišov nasledovník okrem osobnej pomoci musí usilovať o sociálny a ekonomický poriadok, ktorý ľudstvu poskytne lepší i slušnejší život ako mal predtým.

Drahý brat a milá sestra! Okolo čoho sa metieš, okolo čoho sa krútiš myslou, srdcom, telom, to je pre Teba dôležité. Načo myslíš, to aj vykonáš. Kde som ja,

kde sú moje priority, tam sa mocem. Čo si váži moje srdce, na tom mi záleží. Čo je to, čo je pre Teba dôležitejšie ako Ježiš a jeho služba? Ježiš sa krútil len okolo človeka. On sa obšmietal len okolo človeka. Len pre človečí ošoh a pre človečinu žil na tejto zemi a zomrel na Golgotskom kríži.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Hagar nazvala Hospodina, ktorý ju oslovil, El-Roi. Povedala totiž: „Či som tu nezahliadla toho, ktorý ma vidí?“ (IMojž 16,13) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 555: „Spasiteľu, Pane drahý,...“

Zlatica Oravcová

Darček

Darček by mal byť prejavom našich dobrých vzťahov

Umenie obdarúvať je umením prekonať vlastný egoizmus a vedieť sa zamyslieť nad potrebami iných.

Mať čo darovať, mať komu darovať, to je veľké životné šťastie.

Radosť z darovania, radosť z rozdávania prináša vždy aj zmiernenie vlastných životných problémov a smútku.

A keďže dar je veľmi krehký a citlivý nznak ľudských vzťahov, neznáša honosnosť.

Medzi obyčajnými ľuďmi je dar spontánny, akýsi samozrejмый, prirodzený.

Zbytočne sa nezdôrazňuje a prehnane sa zaň neďakuje.

Oboch však naplňa radosťou. Preto nech je každý darček darovaný z lásky!